

[H. F. Ulrichsen.]

de Beløb, det drejer sig om, kun ca. 5 000 Kr. af ca. 575 000 Kr., altsaa 1 à 2 pCt. eller noget deromkring. Inden for mit Parti vilde man derfor have fundet det naturligt, om man havde benyttet denne Normeringslov til for det ene af Værnenes Vedkommende, nemlig for Hærens Vedkommende, at gennemføre en efter vort Skøn principielt rigtig Ligestilling mellem Hærens og Søværnets Tjenestemænd.

Jeg forstaaer baade det Argument, der er fremført af den højtærede Finansminister, at denne Sag bør løses ved en Ændring af Tjenestemandsløven, og naturligvis ogsaa de økonomiske Betæneligheder, for saa vidt som en saadan Oprykning af Hærens Kaptajner til Orlogskaptajns lønning vil medføre en aarlig Udgift paa ca. 100 000 Kr. Men da det erfaringsmæssigt er svært at faa vedtaget Ændringer i Lønningsloven, og da Spørgsmaalet ogsaa har været berørt, dengang man fik den nye Militærordning, vil jeg alligevel tro, at den letteste Løsning af dette Spørgsmaal vilde have været at faa Sagen gennemført paa Normeringsloven. Men jeg nærer ikke Tvivl om, at denne Sag maa og skal løses. Man kan ikke i Længden opretholde en kunstlet, mærkelig og først i de senere Aar eksisterende Forskel mellem Hærens Kaptajner og Søværnets Orlogskaptajner, der i øvrigt har samme Uddannelse, samme Alder, samme Beføjelser, samme Grad o. s. v.

Man vilde fra vort Partis Side have været villig til ved denne Lejlighed ogsaa at gennemføre en anden, tidligere omtalt mindre Forhøjelse af de ældre Officianters Løn, idet man naturligt finder, at den kunde have fulgt sammen med Omplaceringen af Hærens Kaptajner, Forhøjelsen af Kaptajnernes Begyndelsesløn.

Jeg har forstaaet det saaledes under de Forhandlinger, der har været om denne Sag, at man i og for sig fra alle Sider er enig i det rigtige i Gennemførelsen af den principielle Ligestilling, og at det udelukkende er visse Vanskeligheder med Hensyn til Konsekvenserne af et saadant Skridts Gennemførelse plus naturligvis den til enhver Tid siddende Finansministers Interesse i saa vidt muligt at lukke Statskassen for forskellige Krav, der har gjort, at Sagen ikke kunde løses i Aar, men jeg haaber, at dette Spørgsmaal, som skaber en stor og naturlig Bitterhed i en forholdsvis stor Kreds af Tjenestemænd, snarest muligt maa blive løst.

Et andet Spørgsmaal, som var fremme i Lønningsudvalget, var væsentligt mindre

af Omfang. Det var Spørgsmaalet om Oprykning af 3 Ingeniører under Krigsministeriet fra 3die til 2den Lønklasse. Dette Spørgsmaal vil jeg ogsaa haabe vil kunne løses til næste Aar. Det er et ganske ubetydeligt Spørgsmaal rent økonomisk set, men det er min Opfattelse, at den stigende Motorisering og Mekanisering af Værnene gør det naturligt, at man placerer de Ingeniører, der anvendes i Værnenes Tjeneste, noget anderledes, end man gjorde tidligere, da Teknikken ikke spillede saa stor en Rolle. Jeg vil derfor udtrykke det Haab, at denne lille Sag om Oprykning af de 3 Ingeniører i Overensstemmelse med de Ønsker, der er fremsat af „Forbundet af Ingeniører i Statens Tjeneste“, maa blive løst ved første givne Lejlighed.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker det ærede Udvalg for den enstemmige Tilslutning til Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu foreslaas affattet i. Jeg har jo kunnet give Tilslutning til de enkelte Ændringer, der har været ønsket fra Udvalgets Side.

Der er i Udvalgets Betænkning en Udtalelse fra et Mindretals Side, og de ærede Ordførere for Mindretallet har jo ogsaa nu her i Dag givet Udtryk for tilsvarende Betragtninger som dem, der er fremsat i denne Mindretalsudtalelse, og som bl. a. gaar ud paa, at man henstiller til Ministerierne ved Tilrettelægning af ny Lovgivning i stærkere Grad at bestræbe sig for at faa Antallet af Tjenestemænd i Lovene til at svare til de virkelige Forhold, saaledes at Normeringslovene ikke bliver Udtryk for Udvidelser, der rettelig hører hjemme paa den ordinære Lovgivning.

Jeg skal for min Del villigt indrømme, at det tit maa bero paa et Skøn, hvor Grænsen skal drages mellem de særlige Love og Normeringsloven, men det forekommer mig, at man ikke med Rette, hverken over for mig eller over for mine nærmeste Forfølgere, kan hævde, at Grænsen er blevet draget paa en saadan Maade, at Normeringsloven er benyttet til Lovgivning, der ikke hører hjemme der. Man har fulgt den Linie, at hvor der er Tale om større Omordninger, eller hvor man søger gennemført Ændringer af principiel Natur, fremsættes der et særligt Lovforslag. Det skete i forrige Rigsdagssamling med Hensyn til Nyordningen af Hæren og Søværnet, det skete med Hensyn til Enhedspolitiet, og det vil ske paa samme Maade i Fremtiden. Jeg skal for mit eget Vedkommende nævne, at der vil nu blive forelagt Rigsdagen et